

[Holdgaard.]

og begrunder det med sin „eneste Tale“. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det vidste Jordlovsudvalget; som Medlem af Jordlovsudvalget vil jeg dog gerne nævne, at jeg ved, at der ogsaa i denne Tid købes megen Jord, som baade er for dyr og for daarlig og derfor bliver kasseret, særlig naar den købes i smaa Parceller til Oprettelse af Brug i Henhold til den Jordlov, den højtærede Minister er saa begejstret for. Det er det virkelige Forhold, og derfor er der dog Grund til at nævne det her ved denne Sags Behandling, for at de Autoriteter, der faar med Lovens Udførelse at gøre, hvis Lovforslaget vedtages, kan være opmærksomme derpaa.

Med Hensyn til de Kvalifikationer, som de vedkommende Ansøgere skal være i Besiddelse af, forstaaer jeg Ministerens Udtalelse saaledes, at han mener, at der overfor dem skal lægges de samme Grundbetragtninger til Grund som overfor de øvrige Ansøgere efter Husmandslovene, og at man ikke skal indsætte nogen bestemt Formuegrænse. I de Betragtninger er jeg ganske enig; jeg tror ogsaa, det vil være det rigtige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Maa jeg blot til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen bemærke, at det maa bero paa en Misforstaaelse, hvis han tror, at jeg skal have gjort mig til Talsmand for Nedsættelsen af en saadan Kommission eller Generalkommission, som han lyste efter; jeg har kun lyst efter *Handling*, metodisk og effektiv Handling fra den højtærede Regerings Side, ikke Kommissioner.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal overfor det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtale, at jeg vil ikke benægte, at den høje Arbejdsløn paa den anden Side Kanalen kan være til Fordel for det danske Landbrug, men det er skam paa denne Side af Kanalen, vi har den, og saa virker den paa en noget anden Maade.

Naar det ærede Medlem udtaler, at Professor Bircks Melodi lød bedre i hans Øren end den Melodi, jeg synger, er det nok muligt, men det afgørende er ikke, hvad der er behageligst, og hvad der kan kildre Øret mest, det, det kommer an paa, er, at man siger *det rigtige*. Hvad Professor Birck har sagt, er undgaaet min Opmærksomhed, men hvis han har sagt noget i den Retning, det

ærede Medlem her refererer, tror jeg, at det, jeg siger, er fuldt saa rigtigt som det, Professor Birck siger.

Det ærede Medlem nævnte, at det var ikke rigtigt, at danske Arbejdere, der gik over Grænsen og fik Beskæftigelse i Tyskland, fik en lavere Løn. Det er dog en Kendsgerning — det vil det ærede Medlem formentlig dog ikke benægte —, at Lønningerne i Tyskland er betydelig lavere end i Danmark, saa kan man i øvrigt mene om Lønningerne, hvad man vil. Det er en Kendsgerning, som det ærede Medlem, der er saa godt inde i Statistik, sikkert vil erkende. Og jeg kan ikke tænke mig, at Tyskerne skulde gaa saa vidt, at de giver de danske Arbejdere en højere Løn end deres egne, det vil jeg dog se, før jeg tror det; men saa maa det være saaledes, at de danske Arbejdere, der gaar til Tyskland, arbejder for en Løn, som de ikke vil nøjes med i deres eget Fædreland.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard skal jeg kun sige, at naar han fastholder sin Opfattelse, uanset, hvad jeg siger, forundrer det mig ikke, det har jeg lagt Mærke til adskillige Gange; jeg kan sige, hvad det skal være, det paavirker ikke det ærede Medlems Stilling. Naar det ærede Medlem imidlertid siger, at der købes megen Jord, som baade er dyr og daarlig, er det en Smagssag, og jeg vil dog spørge det ærede Medlem, hvor han kan gaa hen i Øjeblikket og købe noget som helst til et Pristal paa 100 undtagen Jord, men naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, man skal være bekymret for de stigende Jordpriser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det Referat, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gav af Professor Bircks Udtalelse, var, saa vidt jeg fulgte det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Bemærkninger, fuldkommen rigtigt.

Jeg vil benytte Lejligheden til at give det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen Tilslutning paa et efter min Formening meget væsentligt Punkt. Det er rigtigt, at der Gang paa Gang opstaar det Indtryk, at de andre Erhverv er blevet tilsidesat. Lovgivningsmagten har Gang paa Gang vedtaget Foranstaltninger, der i alt overvejende Grad, for ikke at sige udelukkende, kommer Landbruget til gode. Det sidste Eksempel i saa Henseende var Loven om Laanekassen for Sønderjylland i Fjor,